

Bogurodzica - Diewica. Pieśń św. Wojciecha.

I

Bogurodzica Diewica¹⁾
Bogiem²⁾ stawiona Maryja!
Twego Syna Zospodziwa³⁾
Matko swolena⁴⁾ Maryja
Ziszczynam, spusiu nam⁵⁾!
Kyrie elejson!

II

Twego Dzieła Chmiciela, Bozycie⁶⁾
Uslysz głony, napeln⁷⁾ myśli słowicze!
Slysz modlitwy, jak⁸⁾ wosiny⁹⁾
To dai¹⁰⁾ nrec¹¹⁾, jegor¹²⁾ prosiny!
A na świecie szoziny polylt,
To zywocie rajski pnelylt.¹³⁾
Kyrie elejson!

III

Narodził się dla nas Syn Boży,
Jako wiemy ołowicze szoziny,
Jde przez trud Bóg swój lud,
Odjął Szabelstaj strany.

IV

Prydał nam zdrowia wiecznego
Stanosy skowal¹⁴⁾ piekielnego,
Imien¹⁵⁾ podjął wspomniący,
Człowicka pierwszego.

V

Jesze trudy cierpiat¹⁶⁾ beruwerne,
Jesze byl¹⁷⁾ nie przyspiat¹⁸⁾ ca wieme

Alis sam Bóg smarturzykwasiat?

VI

Adamie, ty Boży knieziu
Ty sedrisz u Boga w wieciu,
Donies¹⁹⁾ nas swe Dzieci,
Gdzie króluj²⁰⁾ anieli.

VII

Tam radost²¹⁾, tam miłost²²⁾,
Tam widzenie Tworca
Anielskie bez konia,
Tu się nam szawilo,
Djable polspienie.

VIII

Ni siebrem, ni złotem
Nas z piekła odkupił, swą mową zastąpił.
Dla ciebie człowicze, dał Bóg pnieci²³⁾ wobie,
Bok, szre, nodre obie,
Krew święta sła z łoku,
Na zbawienie Tobie.

IX

Kienxwto²⁴⁾ człowicze,
Iz Jem Chryst²⁵⁾ prawy, cierpiat²⁶⁾ za nas rany
Swą świętą krew pnelat²⁷⁾, za nas Chmeci²⁸⁾ jany.

1) = ktoraś była matką Boga samego 2) = przez Boga 3) = panu 4) z woli Boga i własnego
zwolnienia 5) = Urzyskaj 6) = spusiu nam Twego Syna kr. łaskę i miłosierdzie Jego. 7) Dla swego
Chmiciela, którego tak ukochał. 8) Synu Boży, wolał do nienowitka Boży, jak od kaptura kupić. 9) Duszę
ludzką łaskę i szczęściem 10) = ktoraś 11) = prosiny 12) = kłosa 13) = przybytek tj. wiecznie pnelynamie.

X

Odnoy o gnesnej
Sam Bog pierzima, Jablu ja odima
Sdre to sam króluję, tuję ksole przyjmiję.

XI

Jur nam nas, godrima
Sdreńców się kajau; Bogu chwalcz daci
Ze wsieni stani Boga miłowaci

XII

Manya, Diewica
Prosi Syna swego, króla nie bieskiego,
Aby nas uchwalcz, ode srego zlego.

XIII

Wryszy świci prosić
Nas gnesnych w spowowicie
Bysimy rwanii przebyli;
Jeru Chrysta chwalcili.

XIV

Teger nas Tomiszi;
Jeru Chryste miły
Bysimy z Fols byli
Sdre się nam raduję, jur nie bieskie siły.

XV

Amen, amen, amen
Amen, amen, amen
Amen tako Bóg daj;
Bysimy wsynny posli w raj;
Sdre króluję, ameli.

Koniec.